

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 8C/339/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112237732
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dušan Chamula
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2015:5112237732.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudcom Mgr. Dušanom Chamulom v právnej veci žalobcu: O. T. - R. V., D. D. Ž., C.. O.. Š. XXX/XX, W.: XX XXX XXX, zastúpený JUDr. Jurajom Ďurajdom, advokátom, so sídlom advokátskej kancelárie v Žiline, ul. Kukučínova 12, proti žalovaným: X/ R. C., L.. XX.X.XXXX, J. Ž.W., A.. D. Č.. XXX/X, X/ R. A., L.. X.X.XXXX, J. Ž.W., A.. D. Č.. XXX/X, zastúpená JUDr. Martinom Olosom, advokátom, so sídlom v Žiline, M. R. Štefánika 71, v konaní o zaplatenie 5.271,- Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná v rade 1/ je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 3.774,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 20.08.2012 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd žalobu voči žalovanej v rade 2/ z a m i e t a.

Žalovaná v rade 1/ je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Juraja Ďurajdu náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 356,93 Eur a iných trov konania vo výške 226,- Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť žalovanej v rade 2/ na účet jej právneho zástupcu JUDr. Martina Olosa náhradu trov konania predstavovaných trovami právneho zastúpenia vo výške 567,17 Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ō v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou zo dňa 25. 10. 2012 domáhal od žalovaných v r. 1/ a 2/ zaplatenia sumy 5.271,- Eur (3.774,- Eur dlžná suma + 1.443,- Eur zmluvná pokuta) spolu s 0,2 % úrokom z omeškania zo sumy 3.774,- Eur od 20.8.2012 do zaplatenia titulom poskytnutého úveru.

Žalobca odôvodnil žalobu zmluvným vzťahom so žalovanou v r. 1/ ako dlžníka na základe Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 20.10.2010, na základe ktorej žalovaná mala splácať úver v 26-ich mesačných splátkach vo výške 222,-€, podľa čl. II predmetnej zmluvy má žalobca v prípade nesplácania úveru alebo hocijakej splátky právo na zmluvnú pokutu vo výške 0,2% denne z dlžnej sumy za každý deň omeškania. Žalovaná v r. 1/ prestala splácať úver, poslednú splátku zaplatila 24.8.2011, žalobca vyzval žalovanú na zaplatenie zostatku úveru a zmluvnej pokuty. V zmysle čl. III predmetnej zmluvy žalovaná v r. 1/ splnomocnila Andreja Čepeka, aby za účelom zabezpečenia záväzku voči žalobcovi uzatvoril v jej mene záložnú zmluvu alebo zmluvu o zabezpečovacom prevode práv k nehnuteľným veciam vo vlastníctve žalovanej v r. 1/. Darovacou zmluvou č. E. XXX/XX zo dňa 28.1.2011 žalovaná nadobudla výlučné vlastnícke právo na dom súp. č. XXX na parc. č. XXXX, na pozemok parc. č. XXXX - záhrady o výmere 362 m2, na pozemok parc. č. XXXX - zast. pl. a nádvorie o výmere 195 m2. Na základe uvedeného žalobca žiada súd „prejudiciálne“, aby určil, že právny úkon darovacej zmluvy medzi žalovanou v r. 1/ a žalovanou v r. 2/ je podľa § 42a občianskeho zákonníka neplatný.

Na základe podania zo dňa 26.11.2012 v spojení s jeho doplnením zo dňa 7.1.2013, tunajší súd uznesením č.k. 8C/339/2012-21 zo dňa 14.1.2013 rozhodol tak, že:

- konanie v časti istiny 1.443,- Eur a v časti úroku z omeškania vo výške 0,2 % denne zo sumy 3.774,- Eur od 20.8.2012 do zaplatenia zastavil,
- rozhodol, že o trovách zastavenej časti konania rozhodne súd v konečnom rozhodnutí vo veci samej a
- pripustil zmenu žalobného návrhu v znení:
„Odporkyne v rade 1/ a 2/ sú povinné zaplatiť navrhovateľovi istinu 3.774,- Eur s 9 % úrokom z omeškania od 20.8.2012 až do zaplatenia, a to do troch dní po právoplatnosti rozsudku.

Uznesenie Okresného súdu Žilina č.k. 8C/339/2012-21 zo dňa 14.1.2013 bolo napadnuté odvolaním žalovanej v r. 1/ zo dňa 22.1.2013 z dôvodu, že pokiaľ žalobca si v zmenenom návrhu uplatnil úrok vo výške 9%, neuviedol, či je o ročný alebo iný a či si uplatňuje delené alebo solidárne plnenie. Toto odvolanie bolo uznesením Krajského súdu Žilina č.k. 8Co/152/2014-39 zo dňa 14.5.2014 bolo odmietnuté pre neprípustnosť v prípade pripustenia zmeny návrhu na začatie konania.

Vzhľadom na povahu úroku z omeškania ako právneho inštitútu upraveného priamo v osobitnej právnej úprave - § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v ročnej sadzbe (toho času vo výške základnej sadzby ECB zvýšenej o 8 %) a s tým spojenú prax vyčíslenia príslušenstva pohľadávky v rokoch, aj vzhľadom na vybavenie podnetu odvolacím súdom bez prekážky postupu konania, súd nepovažoval vymedzenie úroku z omeškania formuláciou „9%“ ako nezrozumiteľné vo vzťahu k časti návrhu na začatie konania, ale za uplatnenie úroku z omeškania vo výške 9% ročne, a to pri neuvedení podielu žalovaných v r. 1/ a 2/ na žalovanom plnení ako uplatnené spoločne a nerozdielne.

Žalovaná v r. 1/ sa vo veci samej písomne nevyjadrila, aj keď bola na vyjadrenie riadne vyzvaná. Dodatočne podaním z 3.2.2015 sa žalovaná ospravedlnila z pojednávania s tým, že o odročenie žiadala iba v prípade, „ak súd považuje jej osobnú výpoveď za potrebnú“. Vzhľadom na zachovanie procesných práv účastníka a vzhľadom na zásadu hospodárnosti konania súd považuje účasť účastníka na pojednávaní za jeho právo, zásadne nie za povinnosť a za týchto okolností konal v neprítomnosti žalovanej v r. 1/.

Žalovaná v r. 2/ sa vo veci samej písomne vyjadrila dňa 10.1.2012 tak, že žalobu žiada voči sebe zamietnuť, nakoľko nie je so žalobcom v obliagačnom, ani inom právnom vzťahu.

Na pojednávaní konanom dňa 9.2.2015 sa žalobca ani žalovaná v r. 1/ nezúčastnili. Žalovaná v r. 2/ sa prednesom právneho zástupcu pridrižoval písomného vyjadrenia. Navyše najmä poukázala na to, že pokiaľ sa žalobca opiera o neplatnosť darovacej zmluvy medzi žalovanými v r. 1/ a 2/, tak žalobca sa v trojročnej lehote nedomáhal ani (iného právneho inštitútu - pozn. súdu) odporovateľnosti právneho úkonu. U darovania aj vzhľadom na nepomer darovanej hodnoty oproti niekoľkonásobne nižšej výške úveru, išlo o obvyklý úkon medzi matkou a dcérou.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu a listinnými dôkazmi a zistil :

Žalobca ako veriteľ a žalovaná v r. 1/ ako dlžník uzatvorili Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 20.10.2010 (ďalej tiež „predmetná“ zmluva) podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, na základe ktorej veriteľ poskytol dlžníkovi peňažné prostriedky vo výške 5.072,- € a dlžník sa zaviazal takto požičané peňažné prostriedky vrátiť zvýšené o poplatok vo výške 700,- €, t.j. celkom vo výške 5.772,- €. Prevzatie požičanej hotovosti potvrdil dlžník podpisom zmluvy o úvere. Dlžník sa zaviazal úver vrátiť v 26-ich mesačných splátkach jednotlivo vo výške 222,- €, splatných vždy k 20-mu dňu

kalendárneho mesiaca, prvá splátka v termíne 20.11.2010. Ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) bola oznámená na 12,45 %.

Podľa obsahu zmluvy - čl. II. bod 3 zmluvy - veriteľ si vymienil, že v prípade ak sa dlžník dostane do omeškania so zaplatením úveru alebo jeho hociktorej splátky, má právo účtovať zmluvnú pokutu vo výške 0,2 % denne z dlžnej sumy za každý deň omeškania pokiaľ dlžník mešká so zaplatením úveru alebo jeho splátky viac ako 3 pracovné dni. Zmluva tiež obsahovala ustanovenie o práve veriteľa prijaté plnenia prednostne započítať na zmluvné pokuty.

Podľa čl. II. bod 5 zmluvy, pokiaľ bude dlžník meškať s úhradou dvoch po sebe idúcich splátok, alebo uhradí len časť splátky, stáva sa celý dlh okamžite splatný.

Podľa čl. II. bodu 6 zmluvy v prípade, ak začne veriteľ vymáhať svoju pohľadávku prostredníctvom tretej osoby, je dlžník povinný uhradiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 1.443,- € rovnajúcu sa 1/4-tine z celkovej výšky úveru. Treťou osobou sa myslí právny zástupca, exekútor, prípadne ďalšia osoba, ktorá v mene veriteľa vykonáva právne úkony.

Zmluva o úvere obsahovala aj ďalšie ustanovenia o zmluvnej pokute v prípade vymáhania prostredníctvom dohody o zrážkach zo mzdy, o zmluvnej pokute za osobnú návštevu dlžníka, resp. o zmluvnej pokute v prípade zaslania upomienky alebo výzvy.

Z karty klienta vedenej žalobcom (č.l. 7) súd zistil, že žalovaná v r. 1/ zaplatila žalobcovi z tohto úveru 1.998,- Eur (v 9 splátkach jednotlivo po 222,- Eur).

Listom zo dňa 10.7.2012 žalobca konštatoval žalovanej v r. 1/ zosplatnenie pohľadávky a vyzval ju na jej zaplatenie.

Osobitne z listiny predmetnej Zmluvy zo dňa 20.10.2010 súd tiež zistil, že podľa čl. III žalovaná v r. 1/ splnomocnila S. Č., aby za účelom zabezpečenia záväzku voči žalobcovi uzatvoril v jej mene záložnú zmluvu alebo zmluvu o zabezpečovacom prevode práv k nehnuteľným veciam vo vlastníctve žalovanej v r. 1/.

Z výpisu z LV č. XXX k.ú. Ž. súd zistil, že vlastníčkou domu súp. č. XXX na parc. č. XXXX, pozemku parc. č. XXXX - záhrady o výmere 362 m², pozemku parc. č. XXXX - zast. pl. a nádvorie o výmere 195 m², je žalovaná v r. 2/ titulom Darovacej zmluvy zapísanej pod č. E. XXX/XX zo dňa 28.1.2011.

Podľa § 497 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení nesk. predpisov (ďalej ObZ) Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 ObZ Za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 1 ods. 1), 2) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (účinného od 11.6.2010, ďalej tiež iba „zák. č. 129/2010 Z.z.“)

1) Tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

2) Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 39 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení nesk. predpisov (ďalej OZ) v znení účinnom v súčasnosti Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 3 ods. 1 OZ Výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 52 OZ:

- 1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.
- 2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.
- 3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.
- 4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1, 2, 3, 5, 6, 10 OZ v znení účinnom v súčasnosti:

- 1) Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.
- 2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.
- 3) Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.
- 5) Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.
- 6) Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.
- 10) Neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa čl. 3 b. 1 Smernice č. 13/1993 Rady EHS zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa § 544 ods. 1 OZ (nedotknuté ustanoveniami § 300 - 302 ObZ) Ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Listinné dôkazy predložené žalobcom boli všetky pre súd skutkovo hodnoverné. Vec bola tiež predmetom právneho hodnotenia k priznaniu uplatneného plnenia, osobitne vo vzťahu k postaveniu žalovaného ako dlžníka zo spotrebiteľského úveru a zo spotrebiteľskej zmluvy podľa občianskeho

zákonníka, lebo jej charakter nasvedčuje tomu, že bola predložená žalobcom v rámci predmetu jeho podnikania žalovanému ako spotrebiteľovi.

Súd skutkovo a právne vyhodnotil, že žalovanej bol poskytnutý spotrebiteľský úver podľa zák. č. 129/2010 Z.z., a to z možných foriem podľa cit. ust. § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. konkrétne formou úveru podľa obchodného zákonníka. Súd v tejto súvislosti nezistil rozpor s ustanoveniami tohto osobitného zákona, osobitne povedané, súd najmä nezistil nedostatok náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 zák. č. 129/2010 Z.z., resp. dôvod neplatnosti alebo bezúčnosti predloženej zmluvy o úvere podľa § 11 zák. č. 129/2010 Z.z., osobitne keď zo zmluvy vyplývajú všetky podstatné povinnosti spotrebiteľa a v zmluve je uvedená aj ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) 12,45 %, ktorú súd vníma ako významný reprezentatívny údaj o všetkých zmluvných nákladoch úveru podstatný pre orientáciu spotrebiteľa, obdobný ako jednotková cena za hmotnostnú alebo objemovú jednotku u fyzického tovaru.

Súd zaviazal žalovanú v r. 1/ na zaplatenie 3.774,- Eur ako zostatku dojednaného úveru s príslušenstvom, ktoré bolo podľa zmluvy zahrnuté priamo v splátkach spolu vo výške 5.772,- €. Žalovaná v r. 1/ tento úver zaplatila iba v časti vo výške 1.998,- €, ďalšie zaplatenie úveru zo strany žalovanej by inak bolo vecou jej dôkazného bremena ako dlžníka.

Úrok z omeškania bol v tomto konaní podľa § 369 ods. 1 poslednej vety Obchodného zákonníka uplatnený podľa predpisov občianskeho práva podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení § 3 Nar. vl. č. 87/1995 Z.z. v sadzbe neprevyšujúcej základnú sadzbu ECB (1 %) zvýšenú o 8 %, teda 9 % ročne.

Pre omeškanie už v predchádzajúcom období (konštatované veriteľom v dňoch už pri prvých 9 splátkach splatných do 20.7.2011, ďalšie splátka nezaplatené), súd uznal priame uplatnenie podmienky okamžitej predčasnej splatnosti predmetného úveru podľa ust. čl. II ods. 5 úverovej zmluvy, za týchto okolností súd priznal žalobcovi uplatnený úrok z omeškania, navyše aj s oporou v liste zo dňa 10.7.2012 počnúc dňom 20.8.2012, pričom žalobca sa predchádzajúceho úroku z omeškania, tobôž z predchádzajúcich základov výpočtu, nedomáha.

Systematicky podporne povedané, keďže na predmetnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere sa vzťahuje Občiansky zákonník včítane jeho všeobecných ustanovení bez ohľadu na zmluvný typ, súd zároveň právne podriadil hodnotenie tejto zmluvy aj ustanoveniam § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, lebo predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere vykazuje znaky hromadného predloženia spotrebiteľovi zo strany dodávateľa. Právnym následkom tohto právneho preskúmania by mohlo byť nepriaznivé časti plnenia ako neprijateľnej zmluvnej podmienky, ktorá by bola neplatná, východiskovo s výnimkou hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ale v prípade úverov navyše podľa § 53 ods. 6 OZ aj v hlavnom dojednaní o odplate za úver. K priebehu tohto konania je vhodné dodať, že plnenia z neprijateľných zmluvných podmienok sa žalobca nedomáha, keďže po zmene žaloby sa domáha iba istiny so zmluvným príslušenstvom dojednaným do celkovej vyčíslenej výšky úveru priamo v úverovej zmluve (5.772 - zaplatených 1.998 = 3.774,- Eur).

Súd zamietol žalobu voči žalovanej v r. 2/, lebo už aj ako uviedla v právnom zastúpení, so žalobcom nemá právny vzťah. Na uvedenom nič nemení ani oboznámené znenie predmetnej Zmluvy zo dňa 20.10.2010 v rozsahu čl. III, ktorým žalovaná v r. 1/ splnomocnila tretiu osobu, aby v jej mene uzatvoril zmluvu za účelom zabezpečenia záväzku voči žalobcovi, a to príznačne k bližšie neurčeným nehnuteľným veciam vo vlastníctve žalovanej v r. 1/. Obdobne na uvedenom nič nemení ani oboznámené znenie výpisu listu vlastníctva so zápisom výlučného vlastníctva žalovanej v r. 2/ k nehnuteľnostiam titulom darovacej zmluvy, ani potvrdenie žalovanej v r. 2/ na pojednávaní, že išlo o darovanie medzi matkou a dcérou. Súd sa stotožňuje s argumentáciou právne zastúpenej žalovanej v r. 2/, že v tomto konaní neprichádza do úvahy konštatovať neplatnosť darovacej zmluvy a v okolnostiach tohto sporu nie je preukázané ani to, že by sa žalobca včas domáhal neúčinnosti darovacej zmluvy voči nemu ako veriteľovi darcu. Je vhodné dodať, že predmet tohto konania bol skutkovo jasne vymedzený ako žaloba o zaplatenie peňažnej

sumy a na uvedenom nič nemení ani podnet v žalobe, že súd by mal konštatovať neplatnosť darovacej zmluvy prejudiciálne, pretože prejudiciálne konštatovanie je myšlienkovou činnosťou súdu, ktorou súd v odôvodnených prípadoch automaticky zaujme právny názor k právnemu vzťahu medzi účastníkmi, na základe ktorého súd rozhodne o predmete sporu. Procesne tak nejde ani len potenciálne o vymedzenie ďalšieho predmetu sporu.

O náhrade trov konania vo veci samej súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 zák. č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej OSP), podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

V konaní bol úspešný žalobca voči žalovanej v r. 1/ a žalovaná v r. 2/ bola úspešná voči žalobcovi.

Žalobcovi proti žalovanej v r. 1/ súd priznal náhradu trov konania, odôvodnenú súdnym poplatkom vo výške 226,- Eur a náhradou trov právneho zastúpenia.

Trovy právneho zastúpenia žalobcu predstavujú odmenu advokáta, podľa § 10 ods. 1 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej „vyhlášky“). Základom pre výpočet tejto odmeny je podľa názoru súdu spravodlivo suma 3.774,- ktorej sa žalobca napokon domáhal a ktorá mu bola priznaná, odmena jednotlivo vo výške 141,09 Eur. Súd priznal odmenu advokáta za 2 úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie (žaloba) 25.10.2012, odmena spolu 213,03 Eur.

K odmene súd priznal advokátovi náhradu tzv. režijného paušálu podľa § 16 ods. 3 cit. vyhlášky, za dva úkony v r. 2012 jednotlivo vo výške 7,63 Eur, paušál spolu 15,36 Eur.

K základu trov (medzisúčet 297,44 Eur) súd podľa § 18 ods. 3 vyhl. priznal aj 20% DPH (x 0,2) vo výške 59,49.

Náhrada trov právneho zastúpenia predstavuje 356,93 Eur, náhrada iných trov konania 226,- Eur.

Na rozdiel od vyčíslenia v podaní z 7.1.2013 súd nepriznal žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia za predžalobnú výzvu, lebo taká nebola preukázaná.

Podľa § 149 ods. 1 O. s. p. súd uložil žalovanému zaplatiť trovy konania k rukám advokáta oprávneného, ktorý vo vyčíslení trov svoje bankové spojenie neuvádza, ale je s ním možné komunikovať na adresu právnej kancelárie.

Žalovanej v r. 2/ proti žalobcovi súd priznal náhradu trov konania, odôvodnenú náhradou trov právneho zastúpenia.

Trovy právneho zastúpenia žalobcu predstavujú odmenu advokáta, podľa § 10 ods. 1 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej „vyhlášky“). Základom pre výpočet tejto odmeny je podľa názoru súdu spravodlivo pred čiastočným späťvzatím žaloby pôvodne uplatnená suma 5.271,- Eur, po čiastočnom späťvzatí žaloby 3.774,-, odmena jednotlivo vo výške 180,93, resp. 141,09 Eur.

Súd priznal odmenu advokáta za 3 úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia, písomné vyjadrenie 10.1.2013, účasť na pojednávaní 9.2.2015. K odmene súd priznal advokátovi náhradu tzv. režijného paušálu podľa § 16 ods. 3 cit. vyhlášky, za dva úkony v r. 2013 jednotlivo vo výške 7,95 Eur a jeden v r. 2015 vo výške 8,39 Eur. (180,93 + 7,95 + 180,93 + 7,95 + 141 + 8,39 = medzisúčet 527,24 Eur). Súd priznal právnemu zástupcovi i cestovné podľa § 15 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z. na trase Rajecké Teplice - Žilina a späť 24 km, a to za deň 9.2.2015 v sadzbe základnej náhrady podľa § 7 ods. 1 zák. č. 283/2002 Z. z. 0,183 x 24 km = 4,39 + ako náhrada za spotrebované pohonné hmoty pri spotrebe 6,7 l/km a cene 1,2 Eur/l (24 km x 6,7 : 100 x 1,2 =) 1,93, cestovné náhrady spolu 6,32 Eur.

Súd tiež priznal aj náhradu za stratu času za účasť na úkonoch mimo sídla advokátskej kancelárie podľa § 17 vyhlášky dňa 9.2.2015 primerane za 2 začaté polhodiny, 2 x 13,98 Eur, náhrada za stratu času spolu 27,96 Eur.

K základu trov v období postavenia platiteľa dane (141,09 + 2x7,95 + 8,39 + 6,32 + 27,96 = 199,66) súd podľa § 18 ods. 3 vyhl. priznal aj 20% DPH (x 0,2) vo výške 39,93 Eur.

Náhrada trov právneho zastúpenia predstavuje (527,24 + 39,93) 567,17 Eur, náhrada iných trov konania 0,- Eur.

Na rozdiel od vyčíslenia sa výpočet súdu odchyľoval v postupe a zaokrúhleniach v časti cestovných náhrad.

Podľa § 149 ods. 1 O. s. p. súd uložil žalovanému zaplatiť trovy konania k rukám právneho zástupcu žalobcu, ktorý v pôvodnej žalobe uvádza svoje bankové spojenie - účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX v Tatra banka, a.s..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP, tak aj ďalej), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a

exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.